

מ"י 39037/04/14 - חקירות בית שאן נגד ש.ב.

בית משפט השלום בטבריה

מ"י 39037-04-14

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

30 אפריל 2014

בעניין:

המבקשת

חקירות בית שאן

נגד

החשוד

ש.ב.

נוכחים:

מטעם המבקשת: רס"ב ליאב יוסף

מטעם החשוד: עו"ד ארז מושקוביץ

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה להארכת מעצרו של החשוד למשך 2 ימים בגין חשד לביצוע עבירות של תקיפת בת זוג, תקיפה סתם ע"י אחראי וזאת בהתאם להצהרת תובע שהוגשה היום בעניינו לעיון בית המשפט.

לאחר עיון בבקשה ובחומר החקירה אשר הונח בפניי, בגליון עברו הפלילי של החשוד וכן בהצהרת התובע, נחה דעתי כי קיימות בתיק החקירה ראיות לכאורה המבססות הרשעתו בדין.

כמו כן שוכנעתי מחומר החקירה שנאסף עד כה כי קיים יסוד סביר לחשש כי שחרור החשוד, בשלב זה, מקים החשש להשפעה על עדים שהינם רובם ככולם בני משפחה קרובה ומקום לכאורה עילה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו והכל תוך שימת דגש על שלב הביניים בו אנו נמצאים בין החקירה שהסתיימה לבין הגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים.

ב"כ החשוד טען בפני כי בקשת המשטרה כיום בהארכת המעצר משוללת יסוד שכן בעילת המעצר צוינה הצהרת התובע ללא התייחסות למסוכנות לשלום הציבור או שיבוש הליכי חקירה ומשפט. עם זאת, מעיון בהצהרת התובע נרשם מפורשות ע"י התובעת כי התביעה סבורה כי יש מקום לכאורה להגשת כתב אישום נגד המשיב בגין תיק חקירה זה ולבקש את מעצרו עד תום ההליכים. לגישתי להצהרה זו בדבר התאמת המקרה ונסיבותיו להגשת בקשה למעצר עד תום ההליכים נושאת בחובה באופן בלתי ניתן להפרדה את ההצהרה כי קמה כנגד המשיב עילת מסוכנות ומכאן שלא מצאתי פגם בהצהרת התובע היורד לשורש העניין. אכן, סבורני כי יש מקום לציין בהצהרת התובע את סעיפי החיקור המקימים חזקת המסוכנות אך אין לומר כי לא היתה התייחסות מספקת לכך בהצהרת התובע.

כן שוכנעתי כי קיים יסוד סביר לחשש כי שחרור החשוד יש בו כדי לסכן את שלום הציבור ובטחונו וביתר שאת את שלום בת זוגו לשעבר של המתלוננת ובני ביתם.

שוכנעתי בקיומן של עילות המעצר המפורטות בסעיף 7 לבקשה.

סעיף 17(ד) לחוק המעצרים קובע כדלקמן:

"מעצר לפני הגשת כתב אישום

(ד) נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, ישוחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר תובע כי עומדים להגיש כתב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב)."

בית המשפט העליון עמד במספר רב של החלטות על הרף הראייתי ורף המסוכנות שעל התביעה להרים בבואה לבקש מבית המשפט הארכת מעצר על פי סעיף 17(ד) לחוק המעצרים ויפים לענייננו דברי כב' השופט עמית בבש"פ 1270/14 מיום 20/3/14:

"בבש"פ מדינת ישראל נ' בדווי, פ"ד נד(4) 794 (2000) (להלן: עניין בדווי) ובעניין אלטויל נקבע כי על התובע להצהיר על בסיס בדיקה אישית של חומר הראיות כי יש מקום לכאורה להגיש בתיק כתב אישום ולבקש מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים (ראו: הנחיה מס' 5.1 "נוסח הצהרת תובע לפי סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996", הפנייה בעניין אלטויל, פסקה 21). כלומר, כדי לעמוד בדרישה שנקבעה בפסיקה על הרשות החוקרת לאסוף חומר ראיות שעל בסיסו יוכל התובע להצהיר כי קיימת לכאורה עילה למעצר עד תום ההליכים וכי "טיבו הצפוי של כתב אישום כזה מניח הסתברות גבוהה לצורך במעצר עד תום ההליכים" (שם, בפסקה 12). כך, נפסק כי בית המשפט יורה על מעצר ביניים רק מקום "שבו פרשה בפניו התביעה, ולו באופן כללי, את התשתית הראייתית העיקרית על בסיסה יתבקש בהמשך המעצר עד תום ההליכים" (בש"פ 6829/07 מדינת ישראל נ' פרנקל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (9.8.2007))."

הוצגה בפני הצהרת תובע המצהירה כי יש מקום לכאורה להגיש כתב אישום ובקשה למעצרו של החשוד עד תום ההליכים כנגדו.

כנדרש, גם על פי סעיף 17(ד) לחוק המעצרים וההלכה הנוהגת בעניין שקלתי אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחירותו של החשוד פחותה והגעתי למסקנה שלא ניתן להשיג את המעצר בדרך זו בשלב זה.

אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של החשוד עד ליום 1/5/14 שעה 12.00. אני מודע לעומס בו נתונה התביעה וזאת לאור ריבוי העצורים המתייצבים בפני היום בדיוני הארכות המעצר אך על בית המשפט לצמצם למינימום הניתן את תקופת מעצרו של חשודים, במיוחד טרם הגשת כתב האישום נגדם וכן מפאת העובדה כי מדובר בתיק שאינו מורכב או עתיר בחומרי חקירה.

פרוטוקול זה מהווה אסמכתא למעצר.

קצין משטרה, ממונה בתחנה, רשאי לשחרר את החשוד במועד מוקדם יותר באם תסתיים החקירה.

ניתנה והודעה היום ל' ניסן תשע"ד, 30/04/2014 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, שופט